

2016-09-12

B E S L U T

Resurs Bank Aktiebolag
genom styrelsens ordförande
Box 22209
250 24 HELSINGBORG

FI Dnr 15-13887
Delgivning nr 1

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Anmärkning och sanktionsavgift

Finansinspektionens beslut (att meddelas den 13 september 2016 kl. 08.00)

1. Finansinspektionen ger Resurs Bank Aktiebolag (publ) (516401-0208) en anmärkning.

(15 kap. 1 § lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse)

2. Resurs Bank Aktiebolag (publ) ska betala en sanktionsavgift på 35 miljoner (35 000 000) kronor.

(15 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse)

Hur man överklagar, *se bilaga 1.*

Sammanfattning

Resurs Bank Aktiebolag (Resurs) är ett bankaktiebolag som har tillstånd att driva bankrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Finansinspektionen har undersökt hur Resurs har följt reglerna för konsoliderad situation (tidigare finansiell företagsgrupp) och hur Resurs har tillämpat kapitalkraven i den konsoliderade situationen (gruppnivå). Undersökningen omfattar åren 2012–2015. Den är särskilt inriktad på vilka företag som under den undersökta tiden skulle ingå i den konsoliderade situationen, och vad som då kunde inräknas som kärnprimär- och primärkapital. Finansinspektionens utredning visar att Resurs har brutit mot regelverket på tre punkter:

1. Under perioden 1 augusti 2013–16 september 2015 brast Resurs i sin rapportering av den konsoliderade situationen.
2. Under perioden 1 januari 2014–16 september 2015 uppfyllde inte Resurs kraven på lägsta kärnprimär- och primärkapitalrelation för den konsoliderade situationen.

3. Under perioden 2 augusti 2014–16 september 2015 uppfyllde inte Resurs det kombinerade buffertkravet för den konsoliderade situationen.

De konstaterade överträdelserna medför att Resurs ges en anmärkning som förenas med en sanktionsavgift på 35 miljoner kronor.

1 Bakgrund

1.1 Inledning om tillämpliga regelverk

De förhållanden som Finansinspektionen ska ta ställning till i detta beslut rårde under perioden 1 augusti 2013–16 september 2015. Före den 1 januari 2014 fanns relevanta bestämmelser om kapitaltäckning i 3 kap. och 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar (kapitaltäckningslagen) samt i 6 kap. och 7 kap. 1 och 1 a §§ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar (kapitaltäckningsföreskrifterna). Sedan den 1 januari 2014 gäller i stället bestämmelserna i artiklarna 11.2, 18, 26.1, 28.1, 52.1, 92 och 99 i tillsynsförordningen¹. Bestämmelser om ingripande har under hela den relevanta perioden funnits i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF). Bestämmelserna har dock ändrats genom lagstiftning som trädde i kraft den 2 augusti 2014.

En följd av dessa ändringar är att vissa begrepp har ändrats. Ett exempel är att det som tidigare benämndes finansiell företagsgrupp numera kallas *konsoliderad situation*. För att inte tynga framställningen används de nya begreppen, när så är möjligt, även om förhållandena har ägt rum i tiden före ändringen.

1.2 Företaget och dess verksamhet

Resurs Bank Aktiebolag (publ) (i fortsättningen kallat Resurs eller banken) har tillstånd att driva bankrörelse enligt LBF. Resurs är moderbolag i en koncern, som förutom banken består av Resurs Norden AB, RCL1 Ltd och yA Bank AS. Bolagen i koncernen är verksamma inom Norden och erbjuder betallösningar och konsumentlån. Resurs är i sin tur dotterbolag till Resurs Holding AB (Resurs Holding), som är ett blandat finansiellt holdingföretag. Under 2012 förvärvade det Luxemburgbaserade holdingbolaget Cidron FI Sarl (Cidron) 55 procent av Resurs Holding. Cidron var ett finansiellt moderholdingföretag som kontrollerades av Nordic Capital. Cidron har numera likviderats. Efter börsintroduktionen i april 2016 ägs Resurs Holding av Cidron Semper Ltd till 34,93 procent och av Waldakt AB till 28,58 procent. Av resterande ägare äger ingen enskild 20 procent eller mer.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Av bankens årsredovisning för 2015 framgår att koncernen (banken och dess dotterbolag) per den 31 december 2015 hade en balansslutning på 24,5 miljarder kronor. Bankens omsättning 2015 var omkring 2,2 miljarder kronor och resultat efter skatt uppgick till omkring 456 miljoner kronor.

1.3 Ärendet

Finansinspektionen har undersökt hur Resurs har följt de tillämpliga bestämmelserna om dels konsoliderad situation, dels tillämpning av kapitalkrav på gruppnivå. Utöver de regelverk som nämns i avsnitt 1.1 har undersökningen gällt hur Resurs har följt bestämmelserna i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar. Finansinspektionens undersökning har särskilt inriktats på vilka företag som ska ingå i den konsoliderade situationen, vilket kapital som kan inräknas som kärnprimär- och primärkapital samt hur det kombinerade buffertkravet har uppfyllts i den konsoliderade situationen. Undersökningen har avsett åren 2012–2015.

Undersökningen inleddes efter en upplysning från banken själv om en eventuellt felaktigt definierad konsoliderad situation, och har genomförts utifrån det material som Resurs på begäran har lämnat till Finansinspektionen. Resurs har fått möjlighet att yttra sig över Finansinspektionens preliminära bedömningar om att banken har åsidosatt sina skyldigheter. Banken har därefter yttrat sig till Finansinspektionen.

1.4 Kapitältäckningsregelverket

Det huvudsakliga syftet med det omfattande kapitältäckningsregelverket är att trygga att kreditinstitut (dvs. banker och kreditmarknadsföretag) upprätthåller en viss soliditetsnivå. På detta sätt främjas finansiell stabilitet samt ett gott kund- och konsumentskydd, eftersom regelverket minskar risken för att instituten hamnar i ett läge där de inte längre kan fullgöra sina åtaganden.

För de finansiella företagen har det ansetts motiverat att bestämma särskilda regler för kapital, som innebär att det ställs krav på hur stort kapital företagen måste ha i relation till riskerna i rörelsen. Sådana regler finns i kapitältäckningsregelverket. Ett av skälen för att ställa kapitalkrav på företagen är att det finns en påtaglig risk för att finansiella problem sprider sig från ett företag till ett annat. Kapitältäckningsreglerna syftar till att öka den finansiella motståndskraften hos de finansiella företagen för att därigenom värna den finansiella stabiliteten (prop. 2006/07:5 s. 101).

Det har inte ansetts tillräckligt att övervaka de enskilda kreditinstitutens ekonomiska ställning. Om ett företag i den konsoliderade situationen skulle få finansiella problem kan det också påverka de andra företagen i gruppen. Kapitältäckningsregelverket ska därför även tillämpas på den samlade ekonomiska ställningen för en konsoliderad situation (a. prop. s. 91).

2 Tillämpliga bestämmelser

För en redogörelse för tillämpliga bestämmelser, *se bilaga 2*.

3 Finansinspektionens bedömning

I detta avsnitt beskrivs Finansinspektionens iakttagelser och bedömningar av hur Resurs har följt regelverket om konsoliderad situation och kapitaltäckningsregelverket. Finansinspektionen redogör också för vilket företag i den konsoliderade situationen som ska anses vara ansvarigt för att detta regelverk följs.

3.1 Konsoliderad situation

En konsoliderad situation (tidigare kallad finansiell företagsgrupp) består av de företag som enligt tillämpliga regler ska konsolideras. Vissa regler ska tillämpas på den samlade ekonomiska ställningen inom den konsoliderade situationen. Reglerna om kärnprimär- och primärkapitalrelationen är exempel på sådana regler som även ska uppfyllas på gruppnivå. Det innebär även att ansvarigt institut ska rapportera in kärnprimär- och primärkapitalrelationerna till behörig myndighet.

Före den 1 augusti 2013 ingick inte blandade finansiella holdingföretag i den finansiella företagsgruppen. Den 1 augusti 2013 ändrades bestämmelserna i 9 kap. kapitaltäckningslagen så att även blandade finansiella holdingföretag skulle ingå i den finansiella företagsgruppen och uppfylla de regler som gällde för denna. Motsvarande gäller sedan den 1 januari 2014 enligt artiklarna 11.2 och 18 i tillsynsförordningen.

Resursgruppen har rapporterat som konsoliderad situation med det blandade finansiella holdingföretaget Resurs Holding som toppbolag. När ändringen av regelverket trädde i kraft den 1 augusti 2013 ägdes dock 55 procent av Resurs Holding i sin tur av Cidron. Cidron var ett finansiellt moderholdingföretag och ingick i den konsoliderade situationen och borde därför ha rapporterats i enlighet därmed.

Eftersom Cidron inte ingick i den av Resurs rapporterade konsoliderade situationen konstaterar Finansinspektionen att bankens rapportering av den konsoliderade situationen har varit felaktig. Felaktigheten uppstod den 1 augusti 2013, då lagstiftningen ändrades, och bestod till den 16 september 2015, då Cidron likviderades. Eftersom Resurs varje kvartal ska lämna in rapporter till de behöriga myndigheterna om kapitalbasens storlek, har banken vid åtminstone varje rapporteringstillfälle brutit mot det regelverk som gäller för rapporteringen.

Resurs har i sitt yttrande den 4 maj 2016 inte invänt mot Finansinspektionens bedömning av den konsoliderade situationen.

3.2 Kärnprimär- och primärkapital

Som framgår ovan bedömer Finansinspektionen att Resurs Holdings moderbolag Cidron ingick i den konsoliderade situationen under perioden 1 augusti 2013–16 september 2015. Det innebär att kapitaltäckningsregelverket även skulle ha tillämpats på den samlade ekonomiska ställningen för hela den konsoliderade situationen, inklusive Cidron.

Av artikel 26.1 i tillsynsförordningen följer att kärnprimärkapitalposter i ett institut utgörs av bl.a. vissa kapitalinstrument och överkursfonder relaterade till sådana instrument.

Av artikel 28.1 h i tillsynsförordningen följer att en förutsättning för att ett kapitalinstrument ska klassas som kärnprimärkapitalinstrument är att det uppfyller vissa villkor i fråga om utdelning. Ett av villkoren lyder: ”Det finns ingen preferensutdelningsbehandling när det gäller ordningsföljden för betalningarna av utdelning, inte heller avseende andra kärnprimärkapitalinstrument, och de villkor som gäller för instrumenten ger inga preferensrätter till betalning av utdelning.”

Av artikel 25 i tillsynsförordningen framgår att ett instituts primärkapital består av summan av kärnprimärkapital och övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål.

Enligt artikel 51 i tillsynsförordningen utgörs övrigt primärkapital av kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 och överkursfonder relaterade till sådana instrument.

Av artikel 52.1 i tillsynsförordningen följer att en förutsättning för att ett kapitalinstrument ska räknas som primärkapitaltillskott är att det följer vissa villkor. Ett av villkoren (artikel 52.1 n) lyder: ”De bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp permanent eller tillfälligt skrivs ned eller omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument om en utlösande händelse skulle inträffa.”

Kapitalet i Cidron utgjordes huvudsakligen av en överkursfond på 1,4 miljarder kronor och ett aktiekapital som till 76 procent bestod av preferensaktier. Preferensaktierna och preferensaktiernas andel av överkursfonden innehåller förbehållsklausuler om ordningsföljden för betalningar av utdelningar. På grund av detta medger inte kapitaltäckningsregelverket att preferensaktierna, eller tillhörande andel av överkursfonden, räknas med som kärnprimärkapital. Eftersom preferensaktierna inte kan omvandlas till kärnprimärkapital kan de, enligt artikel 52.1 n i tillsynsförordningen, inte heller ingå i övrigt primärkapital. I den konsoliderade situationen innebar det att endast stamaktierna och den andel på 24 procent av överkursfonden som är kopplad till stamaktierna kunde användas som kärnprimärkapital eller primärkapital.

Resurs uppgav i yttrandet den 4 maj 2016 att det endast fanns en aktieägare i Cidron och att det därmed inte fanns någon reell preferens. Enligt Resurs omfattades därför aktierna i praktiken inte av någon preferensutdelningsbehandling.

Av kapitaltäckningsregelverket framgår att preferensaktier, eller tillhörande andel av överkursfonden, inte är medräkningsbara som kärnprimärkapital eller primärkapital. Hur många aktieägare det finns i bolaget saknar betydelse i detta sammanhang. En aktieägare kan dessutom i regel när som helst avyttra sina aktier, vilket innebär att det därefter kan vara flera aktieägare med olika preferensbehandling.

Enligt artikel 92.1 i tillsynsförordningen ska ett institut vid varje tidpunkt uppfylla kapitalbaskrav som innebär en kärnprimärkapitalrelation på 4,5 procent och en primärkapitalrelation på 6 procent.

Vid en beräkning där preferensaktierna och preferensaktiernas andel av överkursfonden inte är medräkningsbara, vare sig som kärnprimär- eller som primärkapital, visar Finansinspektionens undersökning att kapital situationen för den konsoliderade situationen under perioden 1 januari 2014–16 september 2015 inte uppfyllde kraven på kärnprimärkapitalrelation och primärkapitalrelation.

Utöver kärnprimärkapitalkravet ska den konsoliderade situationen enligt 2 kap. 1 och 2 §§ samt 3 kap. 1 och 2 §§ lagen om kapitalbuffertar ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet. Den konsoliderade situationen har under tiden 2 augusti 2014–16 september 2015 inte heller uppfyllt det kombinerade buffertkravet.

Under de angivna perioderna uppfyllde Resurs alltså inte de krav på kapital som ställs i kapitaltäckningsregelverket. Som lägst hade den konsoliderade situationen en kärnprimärkapitalrelation och primärkapitalrelation på -0,5 procent.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen att endast stamaktierna i Cidron och den andel på 24 procent av överkursfonden som är kopplad till stamaktierna kunde användas som kärnprimärkapital eller primärkapital (jfr artiklarna 26.1, 28.1 och 52.1 i tillsynsförordningen). Det innebär att gällande kapitaltäckningsregelverk för den konsoliderade situationen inte har följts.

Resurs angav i yttrandet den 4 maj 2016 att banken inte har något att invända mot Finansinspektionens bedömning i fråga om kärnprimärkapitalrelationen och primärkapitalrelationen för den konsoliderade situationen. Resurs hade inte heller något att invända mot Finansinspektionens bedömning av det kombinerade buffertkravet.

3.3 Ansvarigt institut

I kapitaltäckningsregelverket anges vilket institut som ansvarar för den fullständiga konsolideringen och för att de kapitalkrav som ställs där uppfylls.

Av artiklarna 11.2 och 18 i tillsynsförordningen framgår att ett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat ansvarar för den fullständiga konsolideringen. Institutet ansvarar även för att skyldigheterna som föreskrivs för kärnprimärkapitalrelationen och primärkapitalrelationen uppfylls. Motsvarande bestämmelser fanns tidigare i 9 kap. kapitaltäckningslagen.

Enligt artikel 99 i tillsynsförordningen ska institutet minst en gång per halvår rapportera till de behöriga myndigheterna om kapitalbasens storlek. Av artiklarna 5 och 6 i kommissionens genomförandeförordning² framgår att rapporteringen ska ske kvartalsvis.

Finansinspektionen bedömer att det är Resurs som är ansvarigt institut för den fullständiga konsolideringen och för att skyldigheterna när det gäller kapitalkraven uppfylls.

Resurs har i yttrandet den 4 maj 2016 inte invänt mot Finansinspektionens bedömning i fråga om ansvarigt institut.

4 Övervägande om ingripande

4.1 Tillämpliga bestämmelser

Som framgått tidigare gör Finansinspektionen alltså bedömningen att Resurs har brutit mot kapitaltäckningsregelverket på tre punkter:

1. Under perioden 1 augusti 2013–16 september 2015 brast Resurs i sin rapportering av den konsoliderade situationen.
2. Under perioden 1 januari 2014–16 september 2015 uppfyllde inte Resurs kraven på lägsta kärnprimär- och primärkapitalrelation i den konsoliderade situationen.
3. Under perioden 2 augusti 2014–16 september 2015 uppfyllde inte Resurs det kombinerade buffertkravet för den konsoliderade situationen.

Den 2 augusti 2014 trädde nya bestämmelser om sanktioner i 15 kap. LBF i kraft. De nya bestämmelserna innebär bl.a. dels att vad som tidigare kallades straffavgift i stället benämns sanktionsavgift, dels att Finansinspektionen kan besluta om en betydligt högre sanktionsavgift än vad som tidigare var möjligt i

² Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

fråga om straffavgiften. Enligt en övergångsbestämmelse till de nya bestämmelserna ska emellertid äldre föreskrifter gälla för överträdelser som har inträffat före ikraftträdandet.

De överträdelser av kapitaltäckningsregelverket som Finansinspektionen har konstaterat påbörjades alltså innan de nya reglerna om ingripande trädde i kraft, men pågick också under en tid efter ikraftträdandet.

I det följande redogör Finansinspektionen för den nu gällande lydelsen av relevanta bestämmelser i 15 kap. LBF. I förekommande fall anges i vilka avseenden bestämmelserna tidigare (dvs. före den 2 augusti 2014) hade ett annat innehåll.

Finansinspektionen ska, enligt 15 kap. 1 § LBF, ingripa om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt lagen, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller enligt interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet. Finansinspektionen kan enligt samma bestämmelse ingripa bl.a. genom att förelägga ett kreditinstitut att vidta rättelse för att komma till rätta med en viss situation eller genom att ge kreditinstitutet en anmärkning. Om överträdelserna är allvarliga ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, ska en varning meddelas.

Av 15 kap. 1 b § LBF framgår det att Finansinspektionen vid valet av sanktion ska ta hänsyn till hur allvarlig överträdelserna är och hur länge den pågått. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsernas art, överträdelsernas konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Någon liknande bestämmelse fanns inte tidigare. Som framgår nedan angavs dock i den tidigare lydelsen att vissa av de nämnda omständigheterna skulle beaktas när straffavgiftens storlek fastställs.

I 15 kap. 1 b § LBF föreskrivs också att Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om kreditinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. En motsvarande bestämmelse fanns tidigare i 15 kap. 1 § tredje stycket LBF.

Enligt 15 kap. 1 c § andra stycket LBF ska i förmildrande riktning beaktas om institutet i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och om institutet snabbt har upphört med överträdelserna sedan den anmälts eller påtalats av Finansinspektionen. Någon liknande bestämmelse fanns inte tidigare.

Finansinspektionen får enligt 15 kap. 7 § LBF förena en anmärkning eller varning med en sanktionsavgift.

Enligt 15 kap. 8 § LBF ska sanktionsavgiften fastställas till högst

- a. tio procent av kreditinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår,
- b. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
- c. två gånger de kostnader som institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Av förarbetena till bestämmelsen framgår att det är det högsta beloppet av de alternativa beräkningarna som är tak för avgiften (prop. 2013/14:228 s. 235).

Tidigare kunde straffavgiften som mest uppgå till 50 miljoner kronor, dock högst tio procent av kreditinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven enligt 6 kap. 1 § LBF, dvs. att avgiften inte får vara så stor att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras.

När sanktionsavgiften fastställs ska, enligt 15 kap. 9 § LBF, särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 1 b och 1 c §§ samt till institutets finansiella ställning och, om det går att fastställa, till den vinst som institutet har gjort till följd av överträdelsen eller de kostnader som har undvikits. En i viss mån liknande bestämmelse fanns även tidigare. Då föreskrevs det att särskild hänsyn skulle tas till hur allvarlig den överträdelse var som hade föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen hade pågått.

4.2 Bankens yttrande

Resurs framhöll i yttrandet den 4 maj 2016 att det faktum att banken inte har uppfyllt de regulatoriska kapitaltäckningskraven, enligt relevanta kapitaltäckningsregler, inte har påverkat det finansiella systemet och att det inte heller fanns någon risk för en påverkan på det finansiella systemet. När det gäller storleken på en eventuell sanktionsavgift har banken anfört att det bör noteras att den ägarförändring som ledde till den felaktiga rapporteringen skedde 2012 och att felet rent faktiskt uppstod i samband med den lagändring som trädde i kraft hösten 2013. Banken har också framhållit att rapporteringen av den felaktiga kapitaltäckningen till övervägande del skedde under en period då sanktionsavgiften för ett kreditinstitut kunde uppgå till högst 50 miljoner kronor. Banken anser därför att en eventuell sanktionsavgift bör baseras på de tidigare reglerna.

När det gäller de åtgärder som Resurs har vidtagit påpekar banken att den på eget initiativ informerade Finansinspektionen om de aktuella förhållandena. Banken framhåller att den även har medverkat i utredningen och välvilligt bistått Finansinspektionen med löpande information. Resurs påpekar vidare att banken självmant har vidtagit åtgärder för rättelse, bl.a. genom att påbörja likvidationen av Cidron omgående efter att banken uppmärksammat den felaktiga

kapitaltäckningsrapporteringen. Banken anser därmed att felet åtgärdades oåterkalleligt och att det sedan dess endast har historisk relevans. Sedan september 2015 påverkar felet varken bankens eller den konsoliderade situationens verksamhet, finansiella position eller liknande, anser Resurs.

4.3 Bedömning av överträdelserna

Som framgått visar Finansinspektionens undersökning att Resurs har rapporterat en felaktigt konsoliderad situation och att den konsoliderade situationen har varit underkapitaliserad.

Banken har således inte följt gällande kapitaltäckningsregelverk och har därmed åsidosatt sina skyldigheter. Enligt 15 kap. 1 § första stycket LBF ska Finansinspektionen därmed ingripa mot banken. Finansinspektionen kan dock avstå från att ingripa bl.a. om överträdelserna är ringa eller ursäktliga, eller om kreditinstitutet gör rättelse (1 b § andra stycket samma kapitel).

De regler som har överträtts syftar till att upprätthålla stabiliteten och ett gott kund- och konsumentskydd i företaget och är centrala i den näringsrättsliga regleringen av banker och kreditmarknadsföretag.

Dessutom har den konsoliderade situationen rapporterats felaktigt. Företagens rapportering ligger till grund för Finansinspektionens arbete med att identifiera och analysera risker i såväl enskilda företag som inom sektorer. Vidare utgör företagens rapporter underlag för omfattande analyser på europeisk nivå. En korrekt rapportering är således en grundläggande förutsättning för Finansinspektionens möjligheter att fullgöra sitt uppdrag. Dessutom är en korrekt återgiven kapitalstatus nödvändig för att potentiella investerare ska få en rättvisande bild av företaget.

Banken har således överträtt regler av central betydelse och bristerna är anmärkningsvärda. De har också pågått under en lång tid. Den konsoliderade situationen har under en tid om drygt ett år och åtta månader inte uppfyllt kraven på kärnprimärkapitalrelation och primärkapitalrelation. Under en tid om drygt ett år och en månad har inte heller det kombinerade buffertkravet uppfyllts. Den felaktiga rapporteringen av den konsoliderade situationen har pågått under en ännu längre tid, drygt två år.

Överträdelserna kan mot denna bakgrund inte anses vara ringa eller ursäktliga. Inte heller det förhållandet att Resurs har vidtagit åtgärder för att komma tillrätta med bristerna kan enligt Finansinspektionens uppfattning medföra att myndigheten ska avstå från att ingripa mot banken.

Sammanfattningsvis finner Finansinspektionen alltså att de konstaterade bristerna har varit sådana att det finns skäl att ingripa mot Resurs.

4.4 Sanktion

De konstaterade överträdelserna bör medföra att banken meddelas en anmärkning. Denna bör förenas med en sanktionsavgift.

Resurs årsomsättning 2015 uppgick till ungefär 2,2 miljarder kronor. Det har inte gått att fastställa vilken vinst Resurs har gjort, eller vilka kostnader banken har undvikit, till följd av regelöverträdelsen. Den högsta sanktionsavgiften, bestämd enligt nu gällande regelverk, skulle således vara tio procent av Resurs omsättning 2015, det vill säga ungefär 220 miljoner kronor.

Före den 2 augusti 2014 kunde straffavgiften som högst uppgå till 50 miljoner kronor, dock högst 10 procent av föregående års omsättning för banken. Detta innebär att den högsta straffavgiften för Resurs, om den hade bestämts enligt de tidigare gällande bestämmelserna, skulle ha varit 50 miljoner kronor.

Av övergångsbestämmelsen till den lagändring som trädde i kraft den 2 augusti 2014 (SFS 2014:982) framgår att äldre föreskrifter ska gälla för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet. Om överträdelsen hade upphört före ikraftträdandet skulle således högsta möjliga straffavgift ha bestämts av den tidigare lydelsen av 15 kap. 8 § LBF. När, som i detta fall, en överträdelse pågår under en längre tid och en lagändring som gör det möjligt att besluta om en strängare sanktion än tidigare träder i kraft under den tid som överträdelsen pågår, uppkommer frågan om hur sanktionen ska bestämmas med utgångspunkt i lagändringen.

Om överträdelsen påbörjas strax före, eller avslutas strax efter, ikraftträdandet av lagändringen kan det finnas skäl att bestämma sanktionsavgiftens storlek med tillämpning av det regelverk som gällt under huvuddelen av den aktuella tiden. I det aktuella fallet var emellertid den tidigare, mildare, lydelsen av 15 kap. 8 § LBF tillämplig under ungefär hälften av den tid som den felaktiga rapporteringen av konsoliderad situation pågick, och ungefär en tredjedel av den tid som den konsoliderade situationen var underkapitaliserad. Finansinspektionen anser att detta bör medföra att sanktionsavgiften bestäms till ett lägre belopp än vad som hade varit fallet om den nuvarande lagstiftningen hade varit tillämplig under hela den tid som överträdelsen pågick. Utgångspunkten bör vara att ett tänkt tak för sanktionsavgiften bestäms utifrån hur stor del av överträdelsen som har skett före respektive efter lagändringen. När överträdelserna, som i det aktuella fallet, har pågått ungefär lika lång tid före som efter lagändringen, är det rimligt att utgå från att taket för sanktionsavgiften utgörs av medelvärdet av de högsta avgifterna enligt de båda tillämpliga regelverken, dvs. 135 miljoner kronor.

Sanktionsavgiften ska ses som en gradering av överträdelserna. När sanktionsavgiftens storlek fastställs ska, enligt 15 kap. 9 § LBF jämförd med 1 b och 1 c §§ samma kapitel, särskild hänsyn tas till bl.a. hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått. I detta ingår att särskild hänsyn ska tas till överträdelsens art, överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen har i föregående avsnitt redogjort för sin bedömning av överträdelserna. De omständigheter som där har anförts som grund för att myndigheten bör ingripa, är också sådana att de bör beaktas vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek.

Vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek ska särskild hänsyn tas även till bl.a. överträdelens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som har uppstått och graden av ansvar.

Överträdelserna har i detta fall inte haft några konkreta effekter på det finansiella systemet. De har inte heller lett till några skador för tredje parter.

Å andra sidan är, som nämnts ovan, kapitaltäckningsreglerna av central betydelse för att värna både den finansiella stabiliteten i allmänhet och enskilda konsumenter och andra fordringsägare. Kapitalkraven syftar till att skapa sådan motståndskraft att finansiella störningar av ett eller annat slag inte ska leda till förluster för enskilda eller kostnader för skattebetalarna. Det finns alltså allvarliga potentiella effekter av att bryta mot kapitaltäckningsreglerna, även om dessa inte inträffar i det enskilda fallet. Men redan risken för detta är graverande.

När det gäller ”graden av ansvar” uttalas i förarbetena att detta innebär en möjlighet för Finansinspektionen att i lindrande riktning beakta om en överträdelse beror på ett beteende som av särskilda omständigheter är att betrakta som mindre klandervärt än annars (prop. 2013/14:228 s. 240).

I det aktuella fallet har banken inte uppmärksammat att den lagändring som genomfördes medförde att även Cidron ingick i den konsoliderade situationen. Detta har i sin tur lett till de överträdelser som konstaterats i detta beslut. Det är naturligtvis av grundläggande betydelse att finansiella företag håller sig underrättade om vilka regler som gäller för deras verksamhet och tillämpar dessa regler på ett korrekt sätt. Att regelöverträdelser beror på ett misstag snarare än på medvetet agerande ursäktar inte felaktigheterna. Finansinspektionen bedömer ändå att det kan finnas skäl att inte se lika strängt på en sådan överträdelse som då en underkapitalisering berott på t.ex. omfattande kreditförluster föranledda av medvetet överdrivet risktagande. Detta gäller särskilt som det inte har inträffat någon faktisk skada för allmänheten och det har varit enkelt för Resurs att snabbt rätta till felet. Till detta kommer att risken för allvarliga effekter på det finansiella systemet i detta fall bedöms ha varit mindre påtaglig än om kapitalbristen hade gällt banken som sådan. Sammantaget hör därför de nu aktuella överträdelserna av kapitaltäckningsreglerna inte till de allvarligaste i sitt slag.

I förmildrande riktning ska vidare bl.a. vägas in om en bank i väsentlig mån har underlättat Finansinspektionens utredning genom ett aktivt samarbete eller om den snabbt har upphört med överträdelserna sedan den anmälts eller påtalats av Finansinspektionen. Enligt förarbetena (prop. 2013/14:228 s. 241) förutsätter

detta att företaget självmant för fram viktig information som Finansinspektionen inte själv redan förfogar över eller med lätthet kan få fram.

I detta fall har Resurs själv påtalat att den rapporterade konsoliderade situationen har varit felaktig och har snabbt vidtagit åtgärder som medfört att Cidron har likviderats. Det finns därför förmildrande omständigheter som ska beaktas vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek. Banken har visserligen inte påtalat att den konsoliderade situationen har varit underkapitaliserad, men har hjälpt till med Finansinspektionens utredning gällande denna fråga. Enligt Finansinspektionens uppfattning har bankens samarbete emellertid inte varit mer aktivt än vad som rimligen förväntas av ett företag under tillsyn. Det har alltså inte varit av sådant slag att Resurs i väsentlig mån kan anses ha underlättat Finansinspektionens utredning genom ett aktivt samarbete och bör därför inte i övrigt anses utgöra en förmildrande omständighet.

Sammanfattningsvis finner Finansinspektionen att även om det finns skäl att se strängt på överträdelser av kapitaltäckningsregelverket, och överträdelserna har pågått under en längre tid, så finns det omständigheter som ska beaktas i förmildrande riktning vid fastställande av sanktionsavgiftens storlek.

Sammantaget finner Finansinspektionen det lämpligt att bestämma sanktionsavgiften till 35 miljoner kronor. Denna sanktionsavgift är inte så stor att bankens soliditets- och likviditetskrav enligt 6 kap. 1 § LBF äventyras.

Sanktionsavgiften tillfaller staten och faktureras av Finansinspektionen när beslutet har vunnit laga kraft.

FINANSINSPEKTIONEN

Sven-Erik Österberg
Styrelseordförande

Linda Löfgren
Jurist
Bankrätt kreditinstitut

Beslut i detta ärende har fattats av Finansinspektionens styrelse (Sven-Erik Österberg, ordförande, Maria Bredberg Pettersson, Sonja Daltung, Marianne Eliason, Anders Kvist, Astri Muren, Hans Nyman, Gustaf Sjöberg och Erik Thedéen, generaldirektör) efter föredragning av juristen Linda Löfgren. I den slutliga handläggningen har även biträdande generaldirektören Martin Noréus, chefsjuristen Per Håkansson, områdeschefen Uldis Cerps, avdelningschefen Caroline Rygaard, avdelningschefen Martina Jäderlund, enhetschefen Sara Björkman, finansinspektören Christel Brattlöf och kapitaltäckningsexperten Andreas Borneus deltagit.

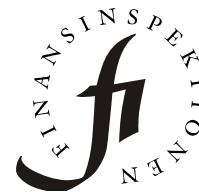
Bilagor

Bilaga 1 – Hur man överklagar

Bilaga 2 – Tillämpliga bestämmelser

Kopia: Resurs Bank AB:s verkställande direktör

DELGIVNINGSKVITTO

FI Dnr 15-13887
Delgivning nr 1

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Anmärkning och sanktionsavgift

Handling:

Beslut avseende anmärkning och sanktionsavgift till Resurs Bank Aktiebolag (publ) meddelat den **13 september 2016**

Jag har denna dag tagit del av handlingen.

.....
DATUM

.....
NAMNTECKNING

.....
NAMNFÖRTYDLIGANDE

.....
EV. NY ADRESS

.....

.....

.....

Detta kvitto ska sändas tillbaka till Finansinspektionen **omgående**. Om kvittot inte skickas tillbaka kan delgivning ske på annat sätt, t.ex. genom stämningsman.

Om du använder det bifogade kuvertet är återsändandet gratis.

Glöm inte att **ange datum** för mottagandet.

Bilaga 1

Hur man överklagar

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det genom att skriva till förvaltningsrätten. Ställ överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm, men skicka eller lämna det till Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 Stockholm.

Ange följande i överklagandet:

- Namn och adress
- Vilket beslut ni överklagar och ärendets nummer
- Varför ni anser att beslutet är felaktigt
- Vilken ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet ska ändras.

Kom ihåg att underteckna skrivelsen.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fått ta del av beslutet.

Finansinspektionen skickar överklagandet vidare till Förvaltningsrätten i Stockholm, om det kommit in i tid och Finansinspektionen inte själv ändrar beslutet på det sätt som ni begärt.

Tillämpliga bestämmelser

Konsoliderad situation

Av artiklarna 11.2 och 18 i tillsynsförordningen framgår att konsolidering ska göras av alla institut och finansiella institut som är dotterföretag, eller i relevanta fall dotterföretag till samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag.

Fram till den 1 januari 2014 fanns bestämmelserna om finansiella företagsgrupper och vilka företag som ska ingå i gruppen i 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Bestämmelserna överensstämde i allt väsentligt med bestämmelserna i tillsynsförordningen.

Primär- och kärnprimärkapital

Av artikel 26.1 i tillsynsförordningen följer att kärnprimärkapitalposter i ett institut utgörs av bl.a.:

- a) Kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren i artikel 28, eller i tillämpliga fall artikel 29, är uppfyllda.
- b) Överkursfonder relaterade till de instrument som avses i led a.

Av artikel 28.1 i tillsynsförordningen framgår att kapitalinstrument endast ska räknas som kärnprimärkapitalinstrument om ett antal villkor är uppfyllda. Av artikel 28.1 h i tillsynsförordningen följer bl.a. att instrumenten kan klassas som kärnprimärkapitalinstrument om det uppfyller följande villkor i fråga om utdelning: Det finns ingen preferensutdelningsbehandling när det gäller ordningsföljden för betalningarna av utdelning, inte heller avseende andra kärnprimärkapitalinstrument, och de villkor som gäller för instrumenten ger inga preferensrätter till betalning av utdelning.

Enligt artikel 25 i tillsynsförordningen består ett instituts primärkapital av summan av kärnprimärkapital och övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål.

Av artikel 52.1 n i tillsynsförordningen följer att en förutsättning för att ett kapitalinstrument ska räknas som primärkapitaltillskott är att de följer vissa villkor. Ett av de villkor som uppställs lyder: ”De bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp permanent eller tillfälligt skrivs ned eller omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument om en utlösande händelse skulle inträffa.”

Av artikel 92.1 i tillsynsförordningen framgår att om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 ska instituten vid varje tidpunkt uppfylla följande kapitalbaskrav:

1. En kärnprimärkapitalrelation på 4,5 procent.
2. En primärkapitalrelation på 6 procent.
3. En total kapitalrelation på 8 procent.

Kombinerat buffertkrav

Av 2 kap. 1 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar framgår att institutet utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av artikel 92 i tillsynsförordningen och av ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §.

Enligt 2 kap. 2 § samma lag utgörs det kombinerade buffertkravet av summan av det krav på kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten och

1. i de fall som systemriskbufferten tillämpas på exponeringar i ett annat land, det högsta av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §,
2. i de fall som systemriskbufferten tillämpas endast på exponeringar i Sverige, summan av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6§.

Av 3 kap. 1 § samma lag ska institut på individuell nivå och gruppnivå ha en kapitalkonserveringsbuffert. Enligt 2 kap. 2 § ska kapitalkonserveringsbufferten bestå av kärnprimärkapital motsvarande 2,5 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Fram till den 1 januari 2014 fanns de grundläggande reglerna om kapitalbasen i 3 kap. 1 § kapitaltäckningslagen som bl.a. hänvisade till 2 kap. 3 § samma lag. I 6 kap. kapitaltäckningsföreskrifterna reglerades närmare hur kapitalbasen skulle beräknas.

Ansvarigt institut

Av artiklarna 11 och 18 i tillsynsförordningen framgår vilket institut som ansvarar för den fullständiga konsolideringen och som även ansvarar för att skyldigheterna som föreskrivs gällande kärnprimär- och primärkapitalrelationen uppfylls. Motsvarande bestämmelser fanns tidigare i 9 kap. kapitaltäckningslagen.

Enligt artikel 99 i tillsynsförordningen ska institutet minst en gång per halvår lämna in rapporter till de behöriga myndigheterna om kapitalbasens storlek.

Rapporteringen ska ske kvartalsvis (artiklarna 5 och 6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013).